

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616214229
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616214229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne N. H., bytom v C. Č.. XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Burocim, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou č. 17, proti žalovanému BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova č. 13, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o zaplatenie 434,75 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.4.2019, č.k. 5Csp/46/2016-71 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 434,75 eur s 5% úrokom z omeškania od 28.3.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že právny predchodca žalovaného Poštová banka, a.s. uzatvorila so žalobkyňou dňa 6.11.2017 Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eura, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,85 eura splatných k 21. dňu počnúc od 21.12.2007. Zmluva obsahovala údaj o RPMN vo výške 26,17%, o úrokovej sadzbe vo výške 23% a o celkovej výške nákladov na poskytnutý úver 1.190,75 eura. Ďalej mal za preukázané, že žalobkyňa uhradila celkovo sumu 2.094,45 eura, ktorá bola poukázaná spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o.. Stály rozhodcovský súd zriadený pri rozhodcovskej arbitrážnej a mediačnej, a.s., so sídlom v Bratislave zo dňa 12.4.2013 zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu 1.357,28 eura s 23% úrokom od 2.10.2010 do zaplatenia. Súd na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný. Podľa jeho názoru na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného na použitie ustanovení Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k právnomu posúdeniu rozhodcovskej doložky súd konštatoval, že voľba právomoci je iba formálna, iluzórna a zodpovedá záujmom dodávateľa. Neplatná rozhodcovská doložka preto nemohla v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu a rozhodnutie rozhodcovského súdu nemohlo byť procesnou prekážkou pre prejednanie veci súdom. Z rovnakých dôvodov za nedôvodné považoval aj tvrdenie žalovaného o naplnení § 93 b/ Zákona o bankách. Súd preto na uvádzanú námietku neprihliadal.

3. Vo vzťahu k ročnej percentuálnej miere nákladov súd uviedol, že v zmluve bola uvedená vo výške 26,17%, do tejto však neboli zahrnuté poplatky poisťného.

4. Pri vynásobení výšky v zmluve uvedených splátok 50,85 eura a ich počtu 60 a odpočítaní výšky úveru 1.659,70 eura predstavuje výsledná suma 1.391,49 eura. Uvedená suma je nepochybne sumou, ktorú spotrebiteľ zaplatil nad rámec poskytnutého úveru, a teda jeho nákladom.

5. Pokiaľ išlo o poistenie, išlo o náklad vyplývajúci priamo zo zmluvy a preto mal byť tento náklad zahrnutý do výpočtu RPMN. Ak by tomu tak bolo, bola by RPMN nepochybne vyššia ako uvedená v zmluve, o čom svedčí výpočet predložený žalobkyňou, ale aj výpočet zabezpečený zo strany súdu. RPMN je tak v zmluve vypočítaná a uvedená nesprávne, čo má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj uvedený nebol, a teda spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal žalovaný nárok len na vrátenie skutočne poskytnutého úveru, t.j. úveru vo výške 1.659,70 eura. Žalobkyňa titulom úveru uhradila celkovo 2.094,45 eura, preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 434,75 eura, čo predstavuje rozdiel sumy, ktorú žalobkyňa uhradila a výšky skutočne poskytnutého úveru. Uvedená suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré tento získal na úkor žalobkyne, a to plnením z jej strany bez existujúceho právneho dôvodu na takéto plnenie, keďže žalobkyňa bola povinná vrátiť (len) poskytnutú sumu 1.659,70 eura.

6. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že úverová zmluva je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi vzhľadom na to, že žalobkyni bol úver reálne poskytnutý, zmluva obsahuje aj ostatné zákonom vyžadované náležitosti a výška úroku nedosahuje ani dvojnásobok priemernej hodnoty úrokových sadzieb zo všetkých spotrebiteľských úverov v danom období (13,06%).

7. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením dňom 28.3., t.j. nasledujúcim dňom po dni doručenia žaloby, uvedeným dňom vzniklo žalobkyni oprávnenie si uplatňovať aj úrok z omeškania, preto súd vychádzajúc z ust. § 517 ods. 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť spolu s istinou aj príslušný úrok z omeškania.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku, voči vyhovujúcemu výroku podal včas odvolanie žalovaný, žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok v uvedenom výroku zmenil a žalobu zamietol. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov, ako aj o výške RPMN. Prepočet uvádzaný súdom nie je správny. Súd neprepočítaval celkovú výšku nákladov na základe skutočností vyplývajúcich zo zmluvy a zákona, pričom ak by tak bol býval spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Vzorec výpočtu RPMN do kalkulačky mu implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. Taktiež poukazuje na to, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, ktorú žalobca zvolil sám, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie úveru, to zn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Žalobca mal možnosť nezaškrtnúť žiadne poistenie. Do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru započíta len ak je poistenie povinné na získanie úveru. S poskytnutím úveru bol spojený aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500,00 Sk, ktorý je potrebné pripočítať do celkovej výšky nákladov. Na základe uvedeného je zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 35.872,72 Sk ($59 \times 1.423,00 + 1.415,72 + 500,00 = 85.872,72 - 50.000,00 = 35.872,72$ Sk). Žalovaný má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že obsahuje nesprávny výpočet celkovej výšky nákladov, ako aj zle uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov. Vyslovil nesúhlas aj s názorom súdu, že sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uvádza, že pri skúmaní jednotlivých skutkových podstát na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné žalobcom uvedené dôvody subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu tam uvedenú.

10. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

11. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že odvolacie dôvody žalovaného nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom sa súd prvej inštancie nedopustil nesprávneho procesného postupu a nezaťažil konanie inou vadou, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V danom prípade boli splnené aj procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie súdu.

13. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní boli uvedené aj pred súdom prvej inštancie, s ktorým sa tento správne vypořiadal. Odvolacie námietky tak nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

14. Na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutej časti a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd udáva nasledovné:

15. V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom so spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ust. zák. č. 258/2001 Z.z.. Tiež niet pochyb o tom, že v danom prípade ide o zmluvu typovú, resp. štandardnú, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch, a ktorá z tohto dôvodu podlieha súdnej kontrole.

16. V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd je v prejednávanej veci rovnakého názoru, ako súd prvej inštancie, že v danej spotrebiteľskej zmluve absentuje správny údaj o RPMN, čo má za následok, že daný úver je potrebné považovať v zmysle vyššie spomínaného § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

18. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne záveru o tom, že pre účely výpočtu RPMN nebola do výšky splátky zahrnutá suma 3,62 eur, čo predstavuje poplatok za poistenie úveru. Práve tento zistený rozdiel je dôvodom, prečo v danej zmluve žalovaný ako dodávateľ nesprávne uviedol výšku RPMN.

19. Podľa § 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (v čase uzavretia zmluvy dňa 6.11.2007) na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa v spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou:

- 1.) sankcii, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere
- 2.) poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby, okrem kúpnej ceny tovaru, alebo kúpnej ceny služieb,
- 3.) poplatkov za prevod peňažných prostriedkov za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úrokov a iných poplatkov, s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takých úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
- 4.) členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
- 5.) poplatkov za poistenie alebo záruky, okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej, alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

20. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade bolo dojednané poistenie medzi zmluvnými stranami podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, čo vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Správne súd prvej inštancie v tej súvislosti konštatoval, že možnosť spotrebiteľa poistenie odmietnuť zo samotnej zmluvy nevyplýva, keď zmluva neobsahuje kolónku „odmietam poistenie“. Pokiaľ teda žalobkyni ako spotrebiteľovi nebola daná možnosť pri uzavretí zmluvy odmietnuť poistenie, je možno jednoznačne konštatovať, že uzavretie poistnej zmluvy sa tak stalo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ tak musel uzavrieť zmluvu o uzavretí poistenia, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

21. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 434,75 eur, ktorá presahuje výšku poskytnutého úveru za situácie, keď daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo prijatím tohto plnenia na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie z dôvodu získania majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu (§451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka).

22. Správne preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného vrátiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 434,75 eur s prísl. tak, ako vyplýva z napadnutého výroku rozsudku.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že neúspešného žalovaného zaviazal nahradiť úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).